

TABEL COMPARATIV
la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative
(partajarea bunurilor urmărite în proceduri concurente)

	Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
Art. I.	Codul de procedură penală nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr.248–251, art.699), cu modificările ulterioare		
1.	Articolul 41. Competența judecătorului de instrucție (1) Judecătorul de instrucție asigură controlul judecătoresc în cursul urmăririi penale prin: 1) dispunerea, înlocuirea, încetarea sau revocarea arestării preventive și a arestării la domiciliu; 2) dispunerea liberării provizorii a persoanei reținute sau arestate, revocarea ei, ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport; 3) autorizarea efectuării percheziției, examinării corporale, punerii sub sechestru a bunurilor, ridicării de obiecte ce conțin secret de stat, comercial, bancar, a exhumării cadavrului; 4) dispunerea internării persoanei în instituție medicală; 5) autorizarea interceptării comunicărilor, reținerii, cercetării, predării, percheziționării sau ridicării trimiterilor poștale, înregistrării de imagini; 6) audierea martorilor în condițiile art. 109, 110 și 110¹; [...]	La articolul 41 alineatul (1), punctul (6) textul „ 109, 110 și 110¹” se substituie cu textul „105¹, 109, 110 și 110¹”.	Articolul 41. Competența judecătorului de instrucție (1) Judecătorul de instrucție asigură controlul judecătoresc în cursul urmăririi penale prin: 1) dispunerea, înlocuirea, încetarea sau revocarea arestării preventive și a arestării la domiciliu; 2) dispunerea liberării provizorii a persoanei reținute sau arestate, revocarea ei, ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport; 3) autorizarea efectuării percheziției, examinării corporale, punerii sub sechestru a bunurilor, ridicării de obiecte ce conțin secret de stat, comercial, bancar, a exhumării cadavrului; 4) dispunerea internării persoanei în instituție medicală; 5) autorizarea interceptării comunicărilor, reținerii, cercetării, predării, percheziționării sau ridicării trimiterilor poștale, înregistrării de imagini; 6) audierea martorilor în condițiile 105¹, 109, 110 și 110¹; [...]

2. Articolul 90. Martorul (1) Martorul este persoana citată în această calitate de organul de urmărire penală sau de instanță, precum și persoana care face declarații, în modul prevăzut de prezentul cod, în calitate de martor. Ca martori pot fi citate persoane care posedă informații cu privire la vreo circumstanță care urmează să fie constatată în cauză. (2) Nici o persoană nu poate fi silită să facă declarații contrar intereselor sale sau ale rudelor sale apropiate. (3) Nu pot fi citați și ascultați ca martori: 1) persoanele care, din cauza defectelor fizice sau psihice, nu sînt în stare să înțeleagă just împrejurările care au importanță pentru cauză și să facă referitor la ele declarații exacte și juste; [...] 7) medicul de familie și alte persoane care au acordat îngrijire medicală – referitor la viața privată a persoanelor pe care le deservesc; 8) persoana față de care există anumite probe că a săvîrșit infracțiunea ce se investighează; 9) Avocatul Poporului, Avocatul Poporului pentru drepturile copilului, adjunctii Avocatului Poporului și funcționarii Oficiului Avocatului Poporului – referitor la faptele care le-au devenit cunoscute în legătură cu exercitarea atribuțiilor lor; 10) - <i>abrogat.</i>	La articolul 90 alineatul (3), punctul (8) se completează cu textul „în aceeași cauză penală”.	Articolul 90. Martorul (1) Martorul este persoana citată în această calitate de organul de urmărire penală sau de instanță, precum și persoana care face declarații, în modul prevăzut de prezentul cod, în calitate de martor. Ca martori pot fi citate persoane care posedă informații cu privire la vreo circumstanță care urmează să fie constatată în cauză. (2) Nici o persoană nu poate fi silită să facă declarații contrar intereselor sale sau ale rudelor sale apropiate. (3) Nu pot fi citați și ascultați ca martori: 1) persoanele care, din cauza defectelor fizice sau psihice, nu sînt în stare să înțeleagă just împrejurările care au importanță pentru cauză și să facă referitor la ele declarații exacte și juste; [...] 7) medicul de familie și alte persoane care au acordat îngrijire medicală – referitor la viața privată a persoanelor pe care le deservesc; 8) persoana față de care există anumite probe că a săvîrșit infracțiunea ce se investighează în aceeași cauză penală. 9) Avocatul Poporului, Avocatul Poporului pentru drepturile copilului, adjunctii Avocatului Poporului și funcționarii Oficiului Avocatului Poporului – referitor la faptele care le-au devenit cunoscute în legătură cu exercitarea atribuțiilor lor; 10) - <i>abrogat.</i>

2.		Se completează cu articolul 105¹, cu următorul cuprins: „Articolul 105¹. Declarațiile persoanei acuzate în cadrul unei proceduri separate (1) Persoana bănuită, învinuită sau inculpată de comiterea aceleiași fapte sau a unei fapte conexe, dar examinate într-o procedură separată, poate fi audiată în calitate de martor în cauza penală respectivă doar la cererea motivată a părților din care să rezulte relevanța declarațiilor pentru obiectul cauzei și cu acordul scris al persoanei audiate, exprimat în prezența apărătorului. (2) Audierea se efectuează cu participarea obligatorie a apărătorului martorului. (3) Înainte de audiere, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată explică martorului dreptul de a nu răspunde la întrebările care ar putea conduce la autoincriminarea sa, dreptul de a refuza să facă declarații, precum și faptul că declarațiile făcute pot fi utilizate ca probe în cauza în care aceasta are calitatea de bănuit, învinuit sau inculpat. Despre informarea persoanei cu privire la drepturile respective se face mențiune în procesul-verbal al audierii. (4) Persoana audiată în condițiile prezentului articol nu depune jurământul prevăzut la art. 108, fiind prevenită doar asupra răspunderii pentru declarații mincinoase în privința faptelor ce nu vizează propria participare la comiterea infracțiunii	Articolul 105¹. Declarațiile persoanei acuzate în cadrul unei proceduri separate (1) Persoana bănuită, învinuită sau inculpată de comiterea aceleiași fapte sau a unei fapte conexe, dar examinate într-o procedură separată, poate fi audiată în calitate de martor în cauza penală respectivă doar la cererea motivată a părților din care să rezulte relevanța declarațiilor pentru obiectul cauzei și cu acordul scris al persoanei audiate, exprimat în prezența apărătorului. (2) Audierea se efectuează cu participarea obligatorie a apărătorului martorului. (3) Înainte de audiere, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată explică martorului dreptul de a nu răspunde la întrebările care ar putea conduce la autoincriminarea sa, dreptul de a refuza să facă declarații, precum și faptul că declarațiile făcute pot fi utilizate ca probe în cauza în care aceasta are calitatea de bănuit, învinuit sau inculpat. Despre informarea persoanei cu privire la drepturile respective se face mențiune în procesul-verbal al audierii. (4) Persoana audiată în condițiile prezentului articol nu depune jurământul prevăzut la art. 108, fiind prevenită doar asupra răspunderii pentru declarații mincinoase în privința faptelor ce nu vizează propria participare la comiterea infracțiunii în care are calitate de bănuit, învinuit sau inculpat. (5) Judecătorul de instrucție sau instanța de judecată poate refuza audierea persoanei în condițiile prezentului articol, prin încheiere motivată, dacă constată că eventualele declarații

		în care are calitate de bănuît, învinuit sau inculpat. (5) Judecătorul de instrucție sau instanța de judecată poate refuza audierea persoanei în condițiile prezentului articol, prin încheiere motivată, dacă constată că eventualele declarații astfel cum rezultă din cererea prevăzută la alin. (1), nu sunt relevante în cauza care se examinează sau dacă există indicii temeinice că acordul persoanei a fost obținut prin constrângere ori în absența unei asistențe juridice efective. Încheierea privind refuzul de audiere poate fi atacată separat cu recurs.”.	astfel cum rezultă din cererea prevăzută la alin. (1), nu sunt relevante în cauza care se examinează sau dacă există indicii temeinice că acordul persoanei a fost obținut prin constrângere ori în absența unei asistențe juridice efective. Încheierea privind refuzul de audiere poate fi atacată separat cu recurs.
3.	Articolul 207¹. Cazuri speciale de valorificare anticipată a bunurilor sechestrate La cererea proprietarului bunurilor sau cu acordul acestuia ori, după caz, la demersul procurorului, instanța de judecată care a aplicat sechestrul sau instanța care judecă cauza, în cursul urmăririi penale și al judecării cauzei, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, poate dispune de îndată valorificarea bunurilor sechestrate. În lipsa acordului proprietarului, bunurile asupra cărora a fost aplicat sechestrul pot fi valorificate anticipat, în mod excepțional, în următoarele situații: 1) depozitarea, întreținerea sau gestionarea bunurilor sechestrate necesită cheltuieli disproporționate în raport cu valoarea lor; 1¹) administrarea bunurilor necesită condiții speciale și expertiză care nu sunt ușor accesibile;	Articolul 207¹ se completează cu punctul 7) cu următorul cuprins: „7) valorificarea bunurilor este necesară pentru stingerea unei obligații fiscale ajunse la scadență și acestea nu sunt urmărite de către alți creditori.”.	Articolul 207¹. Cazuri speciale de valorificare anticipată a bunurilor sechestrate La cererea proprietarului bunurilor sau cu acordul acestuia ori, după caz, la demersul procurorului, instanța de judecată care a aplicat sechestrul sau instanța care judecă cauza, în cursul urmăririi penale și al judecării cauzei, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, poate dispune de îndată valorificarea bunurilor sechestrate. În lipsa acordului proprietarului, bunurile asupra cărora a fost aplicat sechestrul pot fi valorificate anticipat, în mod excepțional, în următoarele situații: 1) depozitarea, întreținerea sau gestionarea bunurilor sechestrate necesită cheltuieli disproporționate în raport cu valoarea lor; 1¹) administrarea bunurilor necesită condiții speciale și expertiză care nu sunt ușor accesibile; 2) valoarea bunurilor s-a diminuat semnificativ, în proporție de cel puțin 10% pe

	2) valoarea bunurilor s-a diminuat semnificativ, în proporție de cel puțin 10% pe parcursul unui an din momentul aplicării sechestrului; 3) termenul de garanție sau de valabilitate a bunurilor expiră; 4) bunurile sînt produse inflamabile, petroliere sau prezintă un alt risc pentru viața, sănătatea persoanelor sau pentru mediu; 5) bunurile sînt animale sau păsări vii; 6) bunurile sunt mijloace de transport.		parcursul unui an din momentul aplicării sechestrului; 3) termenul de garanție sau de valabilitate a bunurilor expiră; 4) bunurile sînt produse inflamabile, petroliere sau prezintă un alt risc pentru viața, sănătatea persoanelor sau pentru mediu; 5) bunurile sînt animale sau păsări vii; 6) bunurile sunt mijloace de transport; 7) valorificarea bunurilor este necesară pentru stingerea unei obligații fiscale ajunse la scadență și acestea nu sunt urmărite de către alți creditori.
4.	Articolul 207². Mecanismul de valorificare a bunurilor sechestrate (1) În condițiile prevăzute de art. 207¹, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale solicită procurorului înaintarea unui demers cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestru a acestora către judecătorul de instrucție sau către instanța care judecă cauza. [...] (6) Sumele obținute din valorificarea bunurilor infracționale se depun pe un cont temporar administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale. În termen de cel mult 3 zile, organul de urmărire penală este informat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale despre depunerea banilor pe contul respectiv.	Articolul 207² se completează cu alineatul (7), cu următorul cuprins: „(7) În cazul valorificării prevăzute la art. 207¹ pct. 7), suma obținută, după stingerea obligației fiscale ajunse la scadență, se consemnează în contul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale prevăzut la alin. (6).”.	Articolul 207². Mecanismul de valorificare a bunurilor sechestrate (1) În condițiile prevăzute de art. 207¹, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale solicită procurorului înaintarea unui demers cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestru a acestora către judecătorul de instrucție sau către instanța care judecă cauza. [...] (6) Sumele obținute din valorificarea bunurilor infracționale se depun pe un cont temporar administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale. În termen de cel mult 3 zile, organul de urmărire penală este informat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale despre depunerea banilor pe contul respectiv. (7) În cazul valorificării prevăzute la art. 207¹ pct. 7), suma obținută, după stingerea obligației fiscale ajunse la scadență, se

			consemnează în contul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale prevăzut la alin. (6).
5.		Se completează cu articolul 210² , cu următorul cuprins: „Articolul 210². Aplicarea măsurilor asigurătorii în cazul bunurilor grevate de drepturi reale de garanție și urmărite silit (1) În cazul în care bunurile puse sub sechestrul urmează a fi valorificate în condițiile art. 102¹ din Codul de executare, la solicitarea executorului judecătoresc, procurorul, prin ordonanță motivată, sau, după caz, instanța de judecată, prin încheiere, dispune ridicarea sechestrului în vederea valorificării acestuia. (2) După stingerea creanțelor garantate și deducerea cheltuielilor de executare silită, la notificarea executorului judecătoresc, procurorul prin ordonanță motivată sau după caz, instanța de judecată, prin încheiere, dispune aplicarea sechestrului asupra sumelor de bani rezultate din valorificarea bunurilor în procedura de executare silită, precum și asupra altor bunuri ale persoanei indicate la art. 204 alin. (1), în cuantumul necesar pentru acoperirea valorii probabile a pagubei prevăzute la art. 204. (3) În vederea executării prevederii alin. (2), sumele de bani rămase după stingerea creanțelor garantate și deducerea cheltuielilor de executare silită se consemnează în contul Agenției de	Articolul 210². Aplicarea măsurilor asigurătorii în cazul bunurilor grevate de drepturi reale de garanție și urmărite silit (1) În cazul în care bunurile puse sub sechestrul urmează a fi valorificate în condițiile art. 102¹ din Codul de executare, la solicitarea executorului judecătoresc, procurorul, prin ordonanță motivată, sau, după caz, instanța de judecată, prin încheiere, dispune ridicarea sechestrului în vederea valorificării acestuia. (2) După stingerea creanțelor garantate și deducerea cheltuielilor de executare silită, la notificarea executorului judecătoresc, procurorul prin ordonanță motivată sau după caz, instanța de judecată, prin încheiere, dispune aplicarea sechestrului asupra sumelor de bani rezultate din valorificarea bunurilor în procedura de executare silită, precum și asupra altor bunuri ale persoanei indicate la art. 204 alin. (1), în cuantumul necesar pentru acoperirea valorii probabile a pagubei prevăzute la art. 204. (3) În vederea executării prevederii alin. (2), sumele de bani rămase după stingerea creanțelor garantate și deducerea cheltuielilor de executare silită se consemnează în contul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale prevăzut la art. 207² alin. (6).

		Recuperare a Bunurilor Infraționale prevăzut la art. 207 ² alin. (6).”.	
Art. II.	Codul de executare nr. 443/2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 214–220, art. 704), cu modificările ulterioare		
1.	Articolul 102. Urmărirea bunurilor sechestrate de organele de urmărire penală (1) Bunurile sechestrate de organele de urmărire penală în procesul urmăririi penale pot fi sechestrate repetat și urmărite pentru satisfacerea unor alte creanțe numai în cazul în care cauza penală a fost clasată, lipsește prejudiciul material sau valoarea acestor bunuri depășește mărimea prejudiciului material asigurat prin sechestrul organului de urmărire penală. La solicitarea executorului judecătoresc, organul de urmărire penală este obligat să îl informeze, în termenul stabilit la art.88 alin.(4), despre mărimea sumei prejudiciului asigurat și despre persoana în ale cărei interese a fost instituit sechestrul. (2) Despre inițierea procedurii de valorificare a bunului sechestrat, executorul judecătoresc va înștiința organul care a instituit sechestrul și partea interesată în al cărei folos a fost instituit sechestrul. Suma obținută se distribuie în condițiile prezentului cod, ținându-se cont și de suma pretinsă de partea interesată în a cărei favoare a fost instituit sechestrul de către organul de urmărire penală. Mijloacele bănești vor fi consemnate pe contul executorului judecătoresc și eliberate după emiterea unei hotărâri judecătorești irevocabile în acest sens.	Articolul 102 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins: „(3) În situația în care asupra unor bunuri ale debitorului a fost instituit un sechestr de către organele de urmărire penală, iar executorul judecătoresc identifică alte bunuri asupra cărora poate fi aplicat sechestrul, sau aplică sechestrul repetat, în condițiile alin. (1), ori inițiază procedura de valorificare a bunurilor asupra cărora organele de urmărire penală au aplicat anterior măsura sechestrului, acesta transmite neîntârziat Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale o notificare scrisă despre acest fapt. La solicitarea Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale, executorul judecătoresc este obligat să pună la dispoziție datele și informațiile din dosarul de executare, în măsura în care acestea sunt relevante pentru atingerea scopului în vederea căruia a fost aplicat sechestrul de organul de urmărire penală sau pentru administrarea bunurilor sechestrate de organele de urmărire penală.”.	Articolul 102. Urmărirea bunurilor sechestrate de organele de urmărire penală (1) Bunurile sechestrate de organele de urmărire penală în procesul urmăririi penale pot fi sechestrate repetat și urmărite pentru satisfacerea unor alte creanțe numai în cazul în care cauza penală a fost clasată, lipsește prejudiciul material sau valoarea acestor bunuri depășește mărimea prejudiciului material asigurat prin sechestrul organului de urmărire penală. La solicitarea executorului judecătoresc, organul de urmărire penală este obligat să îl informeze, în termenul stabilit la art.88 alin.(4), despre mărimea sumei prejudiciului asigurat și despre persoana în ale cărei interese a fost instituit sechestrul. (2) Despre inițierea procedurii de valorificare a bunului sechestrat, executorul judecătoresc va înștiința organul care a instituit sechestrul și partea interesată în al cărei folos a fost instituit sechestrul. Suma obținută se distribuie în condițiile prezentului cod, ținându-se cont și de suma pretinsă de partea interesată în a cărei favoare a fost instituit sechestrul de către organul de urmărire penală. Mijloacele bănești vor fi consemnate pe contul executorului judecătoresc și eliberate după emiterea unei hotărâri judecătorești irevocabile în acest sens. (3) În situația în care asupra unor bunuri ale debitorului a fost instituit un sechestr de

			către organele de urmărire penală, iar executorul judecătoresc identifică alte bunuri asupra cărora poate fi aplicat sechestrul, sau aplică sechestrul repetat, în condițiile alin. (1), ori inițiază procedura de valorificare a bunurilor asupra cărora organele de urmărire penală au aplicat anterior măsura sechestrului, acesta transmite neîntârziat Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale o notificare scrisă despre acest fapt. La solicitarea Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale, executorul judecătoresc este obligat să pună la dispoziție datele și informațiile din dosarul de executare, în măsura în care acestea sunt relevante pentru atingerea scopului în vederea căruia a fost aplicat sechestrul de organul de urmărire penale sau pentru administrarea bunurilor sechestrate de organele de urmărire penală.
2.		Se completează cu articolul 102¹ cu următorul cuprins: „Articolul 102¹. Urmărirea bunurilor grevate de drepturi reale de garanție și sechestrate în procesul penal (1) Bunurile asupra cărora sunt constituite drepturi reale de garanție și înregistrate anterior aplicării sechestrului în procesul penal, pot fi valorificate de către executorul judecătoresc, după notificarea prealabilă a organului de urmărire penală sau a instanței de judecată ce a dispus sechestrul în procesul penal. (2) Mijloacele bănești rezultate din valorificare, după deducerea cheltuielilor de	Articolul 102¹. Urmărirea bunurilor grevate de drepturi reale de garanție și sechestrate în procesul penal (1) Bunurile asupra cărora sunt constituite drepturi reale de garanție și înregistrate anterior aplicării sechestrului în procesul penal, pot fi valorificate de către executorul judecătoresc, după notificarea prealabilă a organului de urmărire penală sau a instanței de judecată ce a dispus sechestrul în procesul penal. (2) Mijloacele bănești rezultate din valorificare, după deducerea cheltuielilor de executare silită, servesc cu prioritate la stingerea creanțelor garantate. Suma rămasă se consemnează în contul Agenției de Recuperare a

		executare silită, servesc cu prioritate la stingerea creanțelor garantate. Suma rămasă se consemnează în contul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale prevăzut la art. 207² alin. (6) din Codul de procedură penală. (3) Bunurile sechestrate valorificate în condițiile prezentului articol se dobândesc libere de orice grevare, precum ipotecă, garanție reală mobilă, rezervă a proprietății sau alt drept de retenție de orice fel ori măsuri asigurătorii, și conțin garanție contra evicțiunii.”.	Bunurilor Infraționale prevăzut la art. 207² alin. (6) din Codul de procedură penală. (3) Bunurile sechestrate valorificate în condițiile prezentului articol se dobândesc libere de orice grevare, precum ipotecă, garanție reală mobilă, rezervă a proprietății sau alt drept de retenție de orice fel ori măsuri asigurătorii, și conțin garanție contra evicțiunii.
Art. III.	Legea insolvenței nr. 149/2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193–197, art.663), cu modificările ulterioare		
1.	Articolul 66. Atribuțiile principale și drepturile administratorului și lichidatorului (1) Administratorul și lichidatorul au următoarele atribuții principale: a) examinarea activității debitorului asupra căruia se inițiază procedura de insolvență în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvență, menționându-se persoanele cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii, prezentarea acestui raport instanței de insolvență în termenul stabilit de ea; [...] i) sesizarea organelor de resort despre contravențiile și/sau infracțiunile depistate în executarea atribuțiilor; [...]	Articolul 66 alineatul (1) se completează cu litera i¹), cu următorul cuprins: „i¹) informează de îndată Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale cu privire la bunurile din masă debitoare asupra cărora a fost instituit sechestru de organele de urmărire penală și, la solicitarea acesteia, furnizează datele și informațiile aflate în posesia sa, în măsura în care acestea sunt relevante pentru administrarea bunurilor sechestrate de organele de urmărire penală.”.	Articolul 66. Atribuțiile principale și drepturile administratorului și lichidatorului (1) Administratorul și lichidatorul au următoarele atribuții principale: a) examinarea activității debitorului asupra căruia se inițiază procedura de insolvență în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvență, menționându-se persoanele cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii, prezentarea acestui raport instanței de insolvență în termenul stabilit de ea; [...] i) sesizarea organelor de resort despre contravențiile și/sau infracțiunile depistate în executarea atribuțiilor; i¹) informează de îndată Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale cu

			privire la bunurile din masă debitoare asupra cărora a fost instituit sechestrul de organele de urmărire penală și, la solicitarea acestora, furnizează datele și informațiile aflate în posesia sa, în măsura în care acestea sunt relevante pentru administrarea bunurilor sechestrate de organele de urmărire penală. [...]
2.	Articolul 140. Termenele de înaintare a creanțelor (1) Dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. [...] (5) Creanțele neajunse la scadență se consideră scadente din momentul intentării procesului de insolvență. Creanțele sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi îndreptățite să participe la distribuiri de sume în măsura permisă de prezenta lege. (6) Se consideră sub condiție și creanțele care pot fi valorificate împotriva debitorului numai după executarea unui codebitor principal. (7) Sub incidența prezentului articol cad și creanțele întemeiate pe hotărâri judecătorești sau pe hotărâri arbitrale irevocabile, sau pe titluri executorii.	Articolul 140 se completează cu alineatul (5¹) cu următorul cuprins: „(5¹) Creanța persoanei care pretinde repararea unui prejudiciu material sau moral cauzat nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia, se include sub condiție suspensivă, până la soluționarea definitivă a acțiunii civile cu stabilirea exactă a sumei despăgubirii cuvenite, în cadrul procesului penal, sau după caz, în ordinea procedurii civile.”.	Articolul 140. Termenele de înaintare a creanțelor (1) Dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. [...] (5) Creanțele neajunse la scadență se consideră scadente din momentul intentării procesului de insolvență. Creanțele sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi îndreptățite să participe la distribuiri de sume în măsura permisă de prezenta lege. (5¹) Creanța persoanei care pretinde repararea unui prejudiciu material sau moral cauzat nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia, se include sub condiție suspensivă, până la soluționarea definitivă a acțiunii civile cu stabilirea exactă a sumei despăgubirii cuvenite, în cadrul

			procesului penal, sau după caz, în ordinea procedurii civile. (6) Se consideră sub condiție și creanțele care pot fi valorificate împotriva debitorului numai după executarea unui codebitor principal. (7) Sub incidența prezentului articol cad și creanțele întemeiate pe hotărâri judecătorești sau pe hotărâri arbitrale irevocabile, sau pe titluri executorii.
3.	Articolul 159. Depunerea sumelor rezervate și distribuția surplusului (1) Sumele care, la momentul distribuției finale, sînt rezervate se depun de administrator/lichidator, cu încuviințarea instanței de insolabilitate, pe cheltuiala creditorului în a cărui favoare s-a făcut rezervarea, pe contul „Mijloace intrate temporar în dispoziția instanței de judecată”. (2) Sumele distribuite și neridicate de cei îndreptățiți pînă la finalizarea procedurii se depun pe contul „Mijloace intrate temporar în dispoziția instanței de judecată” ori se sting prin consemnare la o bancă sau la notar. Extrasul din cont se depune la dosar. (3) Dacă la distribuția finală creanțele tuturor creditorilor sînt satisfăcute în volum total, administratorul/lichidatorul transmite surplusul către debitor. Dacă debitorul este persoană juridică, administratorul/lichidatorul remite fiecărui participant partea din surplus care i-ar fi revenit în cazul lichidării în afara procesului de insolabilitate. (4) În cazul în care, la distribuția finală, se constată că bunurile care alcătuiesc masa	Articolul 159 se completează cu alineatele (5) și (6) cu următorul cuprins: „(5) În cazul în care acțiunea civilă prevăzută la art. 140 alin. (5¹) nu a fost soluționată pînă la închiderea procedurii de insolabilitate, indiferent dacă aceasta se finalizează urmare a încheierii procedurii de restructurare ori a celei de faliment, creanța apărută în baza hotărârii definitive pe marginea acțiunii civile se acoperă, după caz, din bunurile și veniturile debitorului în privința căruia s-a încheiat procedura de restructurare sau din sumele prevăzute la alin. (1). (6) În cazul în care se constată că sumele prevăzute la alin. (1) nu sunt suficiente pentru plata creanței prevăzute la art. 140 alin. (5¹), creditorul poate intenta o acțiune pentru recuperarea creanței neacoperite împotriva fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolabilitate intenționată), în măsura în	Articolul 159. Depunerea sumelor rezervate și distribuția surplusului (1) Sumele care, la momentul distribuției finale, sînt rezervate se depun de administrator/lichidator, cu încuviințarea instanței de insolabilitate, pe cheltuiala creditorului în a cărui favoare s-a făcut rezervarea, pe contul „Mijloace intrate temporar în dispoziția instanței de judecată”. (2) Sumele distribuite și neridicate de cei îndreptățiți pînă la finalizarea procedurii se depun pe contul „Mijloace intrate temporar în dispoziția instanței de judecată” ori se sting prin consemnare la o bancă sau la notar. Extrasul din cont se depune la dosar. (3) Dacă la distribuția finală creanțele tuturor creditorilor sînt satisfăcute în volum total, administratorul/lichidatorul transmite surplusul către debitor. Dacă debitorul este persoană juridică, administratorul/lichidatorul remite fiecărui participant partea din surplus care i-ar fi revenit în cazul lichidării în afara procesului de insolabilitate. (4) În cazul în care, la distribuția finală, se constată că bunurile care alcătuiesc masa

debitoare nu sînt suficiente pentru plata creanțelor înregistrate în tabelul definitiv consolidat, instanța de insolvență va autoriza, în mărimea creanțelor neacoperite, executarea silită din bunurile, inclusiv din mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională sau în valută străină, ale membrilor organelor de conducere ale debitorului declarate culpabile de neîndeplinirea obligațiilor de depunere a cererii introductive prevăzute la art. 14 și art. 248 și, după caz, din patrimoniul asociațiilor (membrilor, acționarilor) cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, pronunțând o încheiere definitivă executorie, care va fi pusă în executare de către administrator/ lichidator, prin executor judecătoresc.	care acestora le este imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului.”.	debitoare nu sînt suficiente pentru plata creanțelor înregistrate în tabelul definitiv consolidat, instanța de insolvență va autoriza, în mărimea creanțelor neacoperite, executarea silită din bunurile, inclusiv din mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională sau în valută străină, ale membrilor organelor de conducere ale debitorului declarate culpabile de neîndeplinirea obligațiilor de depunere a cererii introductive prevăzute la art. 14 și art. 248 și, după caz, din patrimoniul asociațiilor (membrilor, acționarilor) cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, pronunțând o încheiere definitivă executorie, care va fi pusă în executare de către administrator/ lichidator, prin executor judecătoresc. (5) În cazul în care acțiunea civilă prevăzută la art. 140 alin. (5¹) nu a fost soluționată până la închiderea procedurii de insolvență, indiferent dacă aceasta se finalizează urmare a încheierii procedurii de restructurare ori a celei de faliment, creanța apărută în baza hotărârii definitive pe marginea acțiunii civile se acoperă, după caz, din bunurile și veniturile debitorului în privința căruia s-a încheiat procedura de restructurare sau din sumele prevăzute la alin. (1). (6) În cazul în care se constată că sumele prevăzute la alin. (1) nu sunt suficiente pentru plata creanței prevăzute la art. 140 alin. (5¹), creditorul poate intenta o acțiune pentru recuperarea creanței neacoperite împotriva fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor

			organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), în măsura în care acestora le este imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului.
Art. IV.	Legea privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale nr. 48/2017(Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr.155–161, art.252)		
1.	Articolul 5. Atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale Atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale sînt: a) urmărirea și identificarea bunurilor infraționale și acumularea probelor prin efectuarea investigațiilor financiare paralele și întocmirea proceselor-verbale de consemnare a rezultatelor acestora, precum și indisponibilizarea bunurilor infraționale în condițiile Codului de procedură penală; [...] g) reprezentarea intereselor statului și ale persoanelor juridice de drept public în procese penale și civile de recuperare a bunurilor infraționale, precum și de reparare a prejudiciului cauzat prin încălcarea legislației Republicii Moldova și a altor state; h) cooperarea cu autoritățile publice care exercită atribuții relevante pentru activitatea desfășurată de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale; i) susținerea, în condițiile legii, a organelor judiciare pentru utilizarea celor mai bune practici în materia identificării și	Articolul 5 litera h) după textul „autoritățile publice” se completează cu textul „și profesiile juridice”.	Articolul 5. Atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale Atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale sînt: a) urmărirea și identificarea bunurilor infraționale și acumularea probelor prin efectuarea investigațiilor financiare paralele și întocmirea proceselor-verbale de consemnare a rezultatelor acestora, precum și indisponibilizarea bunurilor infraționale în condițiile Codului de procedură penală; [...] g) reprezentarea intereselor statului și ale persoanelor juridice de drept public în procese penale și civile de recuperare a bunurilor infraționale, precum și de reparare a prejudiciului cauzat prin încălcarea legislației Republicii Moldova și a altor state; h) cooperarea cu autoritățile publice și profesiile juridice care exercită atribuții relevante pentru activitatea desfășurată de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale; i) susținerea, în condițiile legii, a organelor judiciare pentru utilizarea celor mai bune practici în materia identificării și administrării bunurilor

	administrării bunurilor care pot face obiectul măsurilor de indisponibilizare și confiscare în cadrul procesului penal.		care pot face obiectul măsurilor de indisponibilizare și confiscare în cadrul procesului penal.